

talsvalg. De øvrige Ændringer til § 2 hænge væsentlig sammen med denne Ændring.

Vil man nu indvende, at det dog i alle Tilfælde vilde være ganske praktisk, at Sognepræsten havde Adgang til at deltage i Menighedsraadets Forhandlinger, saa har jeg ment overfor en saadan Indvending at kunne gøre den Indrømmelse at tillade Præsten at deltage, men uden Stemmeret, saaledes som ogsaa det ærede Medlems Forslag tillader Kapellaner at deltage, men uden Stemmeret. Saa kunne de være til Stede, høre paa Forhandlingerne og deltage i dem, hvis de selv mene, det er rigtigt, og hvis Menighedsraadet synes om det; men Stemmeret faa de ikke, undtagen de ere valgte som alle andre Medlemmer. Efter luthersk Opfattelse er der ikke og bør der ikke være nogen Forskel i saa Henseende paa Præster og almindelige Kirkemedlemmer. Det er en fuldstændig katolsk Opfattelse at skille Præsten ud som noget selvstændigt.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 gaar ud paa at stryge de Valgretsindskræknin-ger, som dels den bestaaende Lov og dels det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) opretholde, nemlig den saakaldte Sædelighedsparagraf Litra b, der gaar ud paa at udelukke saadanne Folk, som „vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse . . .“. Ærede Medlemmer huske maaske den store Strid om dette Spørgsmaal i Aarene 1901—03, og en Følge af de Angreb, der blev rettede fra min og for Resten fra flere ærede Medlemmers Side mod denne Bestemmelse, var, at man indførte i en Parentes „bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende“. Jeg erkender, at det gør Litra'en mindre ondartet, end den ellers vilde være, idet der peges paa saadanne grove aabenbare Laster. Men jeg maa paa den anden Side hævde, at det er kun en Parentes, Hovedsagen er, at det gælder den, der „vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse“. Og hvem er det? Det er et Fortolkningsspørgsmaal, Opfattelsen deraf skifter med Tiden; under tilspidsede Forhold, hvor der er virkelig store Kampe, hvor en eller anden Retning er stærkt interesseret i at faa Flertal i Menighedsraadet, kan der opstaa ogsaa paa det kirkelige Omraade ligesom paa det borgerlige politiske Omraade stærke Bestræbelser for at udrense Valgisterne i en vis Retnings Favør, og saa vil en saadan Bestemmelse, at Vælgerne ikke maa

have ført „et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse“, give overordentlig megen Anledning til de værste Misbrug, til Spioneri, til Fremdragen af Ting, der maa betragtes som Krænkelser af Privatlivets Fred, osv. Jeg foreslaar derfor, at denne Bestemmelse udgaar. Det er endnu ikke lykkedes i nogen Menighed at holde alle lastefulde ude, og man har altid fra Kirkens Side ivret imod saadanne Bestemmelser. Jeg synes derfor ikke, det sømmer sig for os som Lovgivere at gøre et Forsøg, der selv fra kirkelig Side erkendes for at være ganske urimeligt.

Vi foreslaa ogsaa, at Litra c, der angaar Bestemmelsen om den egenhændige Selvanmeldelse, skal udgaa, ud fra det Grundsynspunkt, jeg allerede har udviklet, at de, der ere Medlemmer af Folkekirken, ogsaa bør have Indflydelse paa de kirkelige Anliggender.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 5 angaar Bestemmelserne om Selvanmeldelsespligt, som jeg nu har gennemgaaet.

Saa kommer Ændringsforslaget Nr. 7 til § 9, der omhandler det Løfte, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulle aflægge, og som gaar ud paa, at de ville udføre det dem betroede Hverv i Troskab mod vor evangelisk-lutherske Folkekirke og i Overensstemmelse med dens Forskrifter. Jeg skal heller ikke komme ind paa den stærke Strid, som stod herhjemme i Aarene 1903—05, men henvise ærede Medlemmer, som interessere sig for det, til afdøde Harald Holms Stilling paa dette Omraade. Det forekommer mig at være af den Slags, at det i hvert Fald kan fortolkes som en Slags Symboltvang, der paalægges Menighedsraadens Medlemmer, medens det var den gamle frisindede Opfattelse, at Symboltvangen skulde bort endog for Præsterens Vedkommende. Det er altsaa Ord, som kunne fortolkes meget forskelligt, og den, der har en meget let og rummelig Samvittighed, vil simpelt hen skrive under. Thi hvad er Troskab mod den evangelisk-lutherske Folkekirke? Hvad er Overensstemmelse med dens Forskrifter? Det kan være dens ydre borgerlige og almindelige Forskrifter. Men der kan ogsaa lægges noget andet deri, nemlig dens konfessionelle Forskrifter, de forskellige Symboler. Hvad evangelisk-luthersk er, har der været højst forskellige Meninger om. I gammel Tid, for noget over Hundrede Aar tilbage, havde Flertallet af Præsterne en ganske anden Opfattelse af det evangelisk-lutherske end Præsterne nu. Hvorfor indføre